

ærede Ministers Udtalelser. Jeg tror ikke, at vi have en saa stor Rigdom paa Kapaciteter, at vi bør udelukke os fra at bruge en Statsembedsmand, i det Øjeblik en saadan maaste er den, der er bedst fittet til at lede slige Anstalter, og det maa i Uledning af de Udtalelser, der andesteds ere faldne, være mig tilladt at sige, at det Rendskab til den daglige Drift af Gl. Bakkhus og Egherødgaard, som jeg fik i Fjor som Formand og Ordfører for Udvalget, var af den Art, at jeg for mit Vedkommende maa sige, at disse Anstalter med Hensyn til den daglige Drift have været udmærket vel tjente med at have den Formand, de have, en Formand, der som bekendt er Statsembedsmand. Jeg mener, at den Bestemmelse, at Formanden ikke maa være Statsembedsmand, bør gaa ud, og ligeledes mener jeg, at det er det heldigste, at der ikke i Loven fastsættes en bestemt Løn, men at Honoraret fastsættes af Ministeriet.

Endnu maa det være mig tilladt at gøre opmærksom paa, at der vistnok i Lovforslaget er en lille Unøjagtighed, som maa være indkommen ved en Uagtsomhed. Naar der i § 4, 2det Stykke staar: „De tvende Forstandere lede den daglige Drift i Genhold til § 2 . . .“ saa maa det vistnok forstås. Den paagældende Del af Paragraphen forudsætter, at der kan være mere end to Forstandere, saa hvis Meningen ikke er den, at man vil lægge en særlig Myn- dighed i de Forstanderes Hænder, der blive valgte til Medlemmer af Direktionen, men derimod den, at der kun skal staa, at den daglige Drift skal ledes af Forstanderne, maa „tvende Forstandere“ forstås til „Forstanderne“, men det vil jo let kunne ske.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Goss): Det er ganske rigtigt, at det er en Infurie. Der maa ske den Forandring i § 4, at „tvende Forstandere“ rettes til „Forstanderne“.

Th. Nielsen: Ja, heller ikke jeg skal komme dybt ind paa Sagen. Som den ærede forhenværende Ordfører (Styr) sagde, turde Sagen i og for sig være temmelig udebat- teret. Den er jo bleven meget grundig be- handlet af en Kommission, der har afgivet Betænkning, og den er jo ligeledes behandlet i dette Ting og sidst i Mar i det andet Ting med megen Grundighed, og det har vist sig, at man har fundet det forsvareligt at staa ind paa den Vej, som vi ere staaede ind paa baade i Kommissionen og her i Tinget, nemlig at gøre det til en selvejende Insti-

tution. Efter de Undersøgelser og det Syn paa Anstalterne, som den ærede Ordfører omtalte, at baade vi her og Medlemmer af det andet Ting have foretaget, har man foretrukket at gøre den til en selvejende In- stitution fremfor en Statsinstitution. Jeg vil endnu tilføje, at det er noget meget be- tydligt, der er udført der, idet Elevantallet er vokset til 500 i Løbet af en ikke lang Mærække, og der er en ret betydelig Kapital- formue, der er ikke saa lidt større, end jeg for min Part i Fjor troede, den var, og jeg tror, det er gaaet andre Medlemmer ligesom mig. Jeg drømte ikke om, at der, naar Gælden var betalt, kunde være en virkelig Formue af 188,392 Kr. og nogle Ore. Vi vare endogsaa usikre paa, hvorvidt der var mere end de 50,000 Kr., hvoraf først Enken skulde have Renten og siden Voet eventuelt Kapitalen. Der er jo imidlertid meget mere, og det tilfalder altsaa den selvejende Insti- tution, det vil altsaa blive henved halvandet- hundredetusinde Kroner. Derfor kan jeg ikke andet end billige, at vi stille Enken gun- stigere, end vi her fra vor Side egentlig havde tænkt os, at hendes Stilling kunde blive. Hun skal, saa vidt jeg kan, have 3,000 Kr. i Pension; det maa vel være Meningen med det, der staar i § 1: „Sidtil indgaaede Forpligtelser med Hensyn til Løn, Pension etc. opretholdes i Genhold til det sidst afslagne Marsregnskab“. Hendes nu- værende Pension, Hævning, eller hvad man vil kalde det, fra Anstalten er sikkert nok 3,000 Kr., og det er altsaa det Beløb, som Enken vil beholde. Det er noget, som jeg for min Part, og jeg antager, det gaar mine Kolleger paa samme Maade, gerne under hende efter det meget store Arbejde, som jo nu paaføres fra alle Sider, som først hendes Mand har gjort i Anstaltens Tjeneste og dernæst hendes Søn, den nuværende Professor Keller. Paa flere Punkter be- tragter jeg Lovforslaget som en Forbedring, men jeg er ikke enig med den forhenværende ærede Ordfører i hans Syn paa Bestyrelsen, idet han syntes at mene, at et Tilsynsraad var bedre. Jeg tror, at det er bedst og heldigst, som det nu er foreslaaet ordnet med en Bestyrelse paa 3 Medlemmer, hvoraf Forstanderen, Professor Keller, saa længe der kun er den ene Forstander paa An- stalterne, er Formand. Jeg synes, det er den bedste Maade at ordne det paa, og jeg mener, at det er noget, alle Værere i Landet skulle over, at de ikke ere Medlemmer af Skolekommissionen. Jeg tror netop det er heldigst, at Forstanderen er til Stede ved alle Møder, hvor Anstaltens Forhold af- handles.